

Tienvarsikyltti (kirjoitettu alunperin vuonna 2013)

Pieni tienvarsikyltti vilkkaan maantien laidalla:
punasydän valkoisella taustalla.
Se on minun sisimpäni. Se on ollut siinä kauan
eikä nuorene päivääkään.

Tuhat autoa ajaa siitä ohi päivittäin,
roska lentää, sääkin on taas niin ja näin.
Se olen minä itse. Tuosta kyltistä nyt laulan,
kun olen juuttunut elämään.

Kuka katsoo kuvaa tienvarsikyltissä
– katsoo tarkkaan ja näkee itsensä?
Kuka näkee kivut tässä sydämessä,
ja hiljaa ristii kätensä
– vie kipuni luokse isänsä?

Joka ainoa tuuli on kai tehnyt jälkensä.
Jokainen auto syytänyt on pölynsä.
Sydämeni taulusta sä tuskin enää saisit selvää,
vaan se vieläkin seistä saa.

Syksy sateet taas tuonee – sateet kovin likaiset.
Talvi tuopi lumet, julmat pakkaset.
Keväällä pinta märkä. Kesä kun tänne entää,
maali taas hikoilee, hajoaa.

[Kuka katsoo kuvaa tienvarsikyltissä...]